

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.9. Non minus necessaria est nobis fides, qua ad SS. Sacramentum accedamus, quam Seraphim forcipes quibus tollat calculum ignitum de Altari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

hominis captivum se submittere obedientie fidei quod Deus hoc ita esse confirmet, eius aditus lucillum cognoscit, & certitudine verbi Christi innoxius, hoc illi proponens, firmiter credit, Deum esse, qui sub his latet accidentibus, & diuinas eius cognoscit perfectiones, quæ in hoc V. Sacramento diuina hac luce illi coruscante, manifestantur.

§. 9. Non minus necessaria est nobis fides, quam ad SS. Sacramentum accedamus, quam Seraphim forcipes quibus tollat calculum ignitum de altari.

20 **I**ndicat multo clarius vates Evangelicus Dei magnitudinem ac maiestatem in illa visione quam explicamus, dum ait: *Et volauit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem forcipe tulerat de altari.* Notum omnibus arbitror, ignem inter elementa supremum esse & ex actiuitate sua inaccessibleem: & ad declarandam supremam Dei maiestatem inter omnia aptissimū (quæ et talis est inaccessibleis) ideo illam hic voluit declarare, Deo tribuens nomen ignis, iuxta aliam versionem: *Et in manu eius carbo viuus, quem in forcipe tulerat de altari.* D. Hieron. opinatur quod *Per carbonem verbum Dei designatur,* filius Dei verbum æternum probatque ex illo Apocal. *Vincens dabo manna absconditum, & dabo ei calculum candidum, & in calculo nomen noui scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.* Vbi loquitur ad litteram de Verbo Dei. Alij interpretantur huic carbonem ignitum humanitatem Christi, quæ ex vniōe verbi diuini in persona Christi, qui ignis est consumens: *Deus noster ignis consumens est.* virtutem habet illuminandi & purificandi: vnde de illo procedit velut de principio communis sanctificatio hominum iuxta illud Apostoli: *Quem proposuit Deus propitiationem per se Rom. 3. 25. dem in sanguine ipsius.* Et sicut in carbone vido duas cernimus naturas vitas ligni scilicet & ignis lignum incendens: ita in Christo duas credimus naturas vitas diuinam & humanam in persona Verbi. Non præsumit Seraphim licet creatura sit & spiritus eminentior carbonē huic viuum accipere: quia intellectus omnium supremus mysterium huius diuine vniōis capere non potest, sicut nec tu præsumis propria manu ignē accipere, alioquin te combureret, nec similiter audet Angelus perferuari diuinum hoc mysterium, nec supremam hæc Dei penetrare maiestatem: *Seruator maiestatis opprimetur à gloria: nā eminentif-*

lima diuinæ maiestatis gloriæ seculo punit & audacem eiusdem gloriæ confusores seruatorem. Ea de causa videtur, Angelus aureus forcipibus et altari.

Forcipes hæc fidem denotant, quæ cum iustis sit Theologica, siatque hæc inter alias virtutes omnium supremæ, dicitur ex aere, quod inter metallum priuatum est; Angelus fide videtur: Deum cognoscit hominem factum & mysteria Incarnationis Verbi, per quam in diuina eius persona vnio fuit humanitas Christi nostras purificans culpa, & illuminans ignorantie nostræ tenebras. Et fidem accedemus ad illud ad quod septem Seraphim per aureas forcipes, cognitionem verbi illius carbonis accendi, Dei hominis: qui licet forcipes illar instrumētum fuerint, quo perit Seraphim ignem accipere ex se inaccessibleem: ita similiter fides illa est, nostram exaltans capacitatem, & naturæ nostræ supernaturalibus possibilitatem qua diuinam cognoscit maiestatem, quæ ex magnitudine sua naturali intellectu etiam eminentissimi Seraphim est inaccessibleis. Diximus alias, & inferius latius exarabimus auctoritate D. Chrylost. SS. Altaris Sacramento esse velut Incarnationis verbi Dei quantum extensio nem: sicut enim in illa Deus diuinam suam essentiam hypostatice vnio naturæ humanæ quam sibi copulauit, ita similiter in V. Sacramento Deus diuinam suam communicat naturam illi qui eam recipit, de quo suo loco differemus amplius. In ipso est, vbi velut carbo flammæ humanæ naturæ Christi, per vniōem cum persona Verbi, latet sub speciebus illis Sacramentalibus, secundum illud Christi testimonium: *Carne vere est cibus, & sanguis meus vere est potus.* Et quando cum Propheta intendimus accedere ad huius cognitionem mysterij: *Volauit ad me vnus de Seraphim:* quo significatur quam propius sint ætherei illi spiritus nobis in hoc ad libitum volatū. Quod si carbo ille flammæ in manu Seraphim humanam exprimat Christi naturam igne diuinitatis ardentem, cui vnio est diuinæ eius persona, sique sub speciebus Sacramentalibus corpus & anima Christi vitæ verbosæ consecrationis, & diuinitas per indissolubilem communitatem ad corpus & animam Christi: quandoquidem verum habeam illud axioma Theologicum: *Quod semel assumptis, nunquam dimittis.* non incongrue loquemur si dicamus quod ad hanc loquatur Propheta de SS. Sacramento: quod maiorem confirmationem adiungit, quod carbonculus fuerit ignitus qui erat in Altari: quia in Altari præfatus adest Deus in hoc di-

Isai. 6. 6.

I. Ignis Deum denotat. Epist. ad Damasc. Apoc. 2. 17.

Albarea in cap. 6. Isai.

II. Et carbo Christi humanitatem.

III. Quam Seraphim sine forcipe non audet accipere. Psal. 25.

ultimo Sacramento.

Ignis est primò: quia sicut Sacramentum est amoris, viuo amoris diuini igne digne recipientem accendit. Secundo: ad manifestandam Dei maiestatem in hoc diuino Sacramento, quæ cum tanta sit: *Excelsus super omnes gentes Dominus*, omni creata natura est inaccessibleis. Et quamuis supremus omnium Seraphim vellet accedere fretus naturalibus intellectus sui viribus tanta maiestatis splendore velut obfuscaretur, non minus quam ille qui de igne præsumeret carbonem eripere manum suam omnium ardentissimum: nemo namque dubitat, quin illam combureret summoque se dolore conficeret. Modus igitur accedendi ad cognitionem Dei, & ineffabilem comprehendendi modis quo sub Sacramentalibus lateat speciebus, vsus est forcipis aureæ fidei: est etenim forcipis altaris, de quo nominatur diuinum hoc Sacramentum: nam cum sit, ut diximus, mysterium fidei, ex ipso procedat quod nobis super naturalem tribuit possibilitatem qua illud cognoscamus: quia tantum per lumen fidei velut aureis forcipibus diuinum hunc & ignitum possumus accipere carbunculum; id est intelligere quod in illa hostia magnitudo lateat & maiestas Dei: velut saporis & albedinis panis ac vini accidentibus, quæ nobis illic manifestantur: etenim sicut ignis, nisi ad illum accedamus forcipibus illis fidei præmuniti indubie comburet: futiles naturæ nostræ rationes.

§. 10. *¶ Deus nos ad promissam introducat gloria sua hereditatem, vult nos per sui cognitionem preparare in fide SS. Sacramenti declaratam: cuius figuram arca gessit, à qua precipit: ut longius discedant Israelita ad excellentia eius ostensionem.*

Expendit Orig. discipulo D. Cyril. Alexan. præceptum Domini populo suo iniunctum, quem cum per desertam quadraginta durisset annis iamque ad limites terræ promissionis accederet, ad quam illum introduceret, iam solus supererat transiendus Iordanis magno fluens defertum impetu: *Iordanis omnes sui aluei ripas implerant.* Vocat igitur ad se Iosue illicque præcipit ut populum rite disponat quo illum non sine singulari miraculo transmittat, aquas eiusdem diuidendo, retento superiorum decursu, & retrocedentibus inferioribus autem delatentibus: eo

que sine arcam in fronte stant exercitus humeris delaram Sacerdotum: ad eius etenim præsentiam fiet hæc mirabilis aquarum diuisio: verumtamen vult eos longius ab arca procedere: *Sit inter vos & arcam spatium cubitorum duorum millium, & caute ne appropinquetis ad arcam.* Hoc ad ostensionem habet magnitudinis miraculi: nec enim via aperta est angusta in Iordane, sed amplissima quo populus adeo multus posset transire: nam præter pueros ac mulieres virorum ad bella procedentium exercebat numerus ad sexcenta millia, & hic in duas diuisas alas ut arca in medio consistente transirent tanto intervallo ab inuicem separati ut inter ipsos spatium esset quatuor millium passuum: iudicat qui voluerit, quam ampla fuerit hæc platea dextram circiter leucorum.

Trinitat Orig. hanc Dei dispositionem, & non leue notat hic mysterium. Cur o Domine stans ut tanto intervallo separati procedant ab arca, te que non nisi à longe conspiciant? *¶ Vi procul videre possitis.* Arca hæc mirabilem præfert SS. Sacramenti figuram, ob rationes quas alias adducemus. Quando Deus intendit populum suum introducere in terram promissionis gloriæ suæ, & iam per merita Christi nau in hoc mundo, quasi illum prope conspiciunt propter securitatem certaque spem quam de ea mortales habent, hoc primum præcipit ut sinuim transmittant Iordanis, hoc est passionem mortemque Christi Redemptoris tot tribulationum tormentorumque aquis redundantē toto impetu irruentium: quandoquidem: *A planta pedis usque ad Iesai, 1. 6. verticem non est in eo saxum?* Nunc vult ut transuadent sicque perueniant ad gloriam: etenim per merita quæ Christus in illa consecutus est, nobis illam promeruit. *Nonne oportuit pati Christum? ita intrare in gloriam suam.* Colubito sc. aquarum superiorum tormentorum maxime atrocium quæ Christus passus est, decursu, & renouatus tribulationum eius inferioribus, ad hoc mandat ut arca præcedat: quia Christus ante passionem SS. iustitiae Sacramentum: hoc enim testatur Apосто. *In qua nocte tradebatur, accepit panem* &c. Cui concordat Ecclesia in Canone Missæ: *¶ Qui pridie quam pateretur.*

In huius Sacramenti institutione omnipotentis suæ demonstrat magnitudinem prodigiorum In quo mirabilem effectriceisicum enim SS. Sacramentum huius sit evidentissimum signum, reducit Dei ora ad articulum omnipotentis, iuxta D. Tho. Nam nipotentiuino certam est omnipotentiam Dei in eo tiamaxime declarari quod Dominus sit vniuersalis, 2. 2. q. 1. a. 6. l. 8. ad 6.

I. Allegoria de Arca.

III. Figuram referit SS. Sacramenti.

Lue. 24. 18.

1. Cor. 11.

23.

C 2

